

האומר פרק שלישי קדושין

נמ

עין משפט
נר מצוה

נב' ומאי טעם . כפ' האיש מקדש : **דמפני האומר לשלומו** . לא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני והלך וקדשה במקום אחר אינה מקודשת-מאי טעם **התם** דנקט לשון שלימות-שלומו לשם כך **ובבב** נקט 'חבר' שלא שלחו לשם כך אלא אם ידעו לו במקום פלוני דרך הללה : **ובבב** האי משלה 'לא טרח האי שלי' תורה אור

לקדושי איסתא לבריה . ומיירי דלרעווי ארלי קמינה ושמיך דלשויה שליח אמר לעיל (דף מה): דלא חליף איניש דנאשו אבוי שליח אמר הכא דלרעווי ארלי ושמיך איכא למימר דכמיך עליו : **עני** המהפל בחברה ובה אמר ונטלה בו . פי' בקונטרס דמיירי בחברה של הפקר וקשה מואל דתנן בשנים אוחזין (ב"מ דף י.) ראה את המלוכה ונפל לו עליה או שפירש עליה ונטלה ובה אמר ונטלה הרי היא שלו וכן הא דקאמר התם (ס"ט) מי שליטת מקלט הפאה ופירש עליה ונטלה עליה מעבדים אוחזי הימנה והאמי עני מהפק בחברה הוא ואומר ר"ח דליסור דמהפק דנקט הכא לא שייך אלא דוקא כשנולה הקני להריון בשכירות או כשנולה לקטת דבר אחד וחזירו מקדים וקונה והוי דומיא דרב גידל ומש"ה קאמר דנקרא רשע כי למה מחזר על זאת שנטלה חזרו חזירו יך ויחזר במקום אחר אבל אם הייתה המכרה דהפקר ליכא איסור שאם לא זכה בזאת לא ימלא אחרת ומיאו קשה מהיחא דפיקר לא יפסור (ב"ב דף ק"א) דקאמר התם מרמיין מן הדג כמלא ריית הדג אע"פ שהוא של הפקר וגרחה דהתם הייט טעמא מפני שהוא יורד לאומנתו כי היא דקאמר התם (ס"ט) האי בר מזבאה דלוקי רימיא וחלחא בר מזבאה ואוקי כהדיה מלי לעבדי עליה דקאמר ליה דקא פסקת לחיותי ועוד אומר רבינו מאיר אבוי של ר"ח דמיירי דגם מה שכן דרך היינים להסיס בזמלוות דג מה אודניס מתחלפסיס שם כביב אוחזי הדג וכיון שזה פירש מזבוחו תמילה וע"י מעשה שפירש זה מתחלפסיס שם כביב ודאי אם היה חזרו פורש היה כאלו גזול לו ויכול לומר לו תוכל לעשות כן במקום אחר ומכאן נראה למר"ר יתכן שאכור מלמוד להשכיר עלמו לבעל הבית שיש לו מלמד אחר צביתו כל זמן שהמלמד צביתו שמאחר שהוא שכיר שם יך המלמד במקום אחר להשכיר שם אם לא שואמר בע"כ דלין רלוטו לעבד המלמד סגו אבל אם שכר בע"כ מלמוד עלמו ואינו יכול לומר לו הפסדו לך ושכר מלמוד אחר דעמיה ליה לך רלוטו אלא ליה שחרי כמדומה לי שזה ילמוד בני יפה ממלמד אחר :

לעיל

דמיירי בחברה של הפקר וקשה מואל דתנן בשנים אוחזין (ב"מ דף י.) ראה את המלוכה ונפל לו עליה או שפירש עליה ונטלה ובה אמר ונטלה הרי היא שלו וכן הא דקאמר התם (ס"ט) מי שליטת מקלט הפאה ופירש עליה ונטלה עליה מעבדים אוחזי הימנה והאמי עני מהפק בחברה הוא ואומר ר"ח דליסור דמהפק דנקט הכא לא שייך אלא דוקא כשנולה הקני להריון בשכירות או כשנולה לקטת דבר אחד וחזירו מקדים וקונה והוי דומיא דרב גידל ומש"ה קאמר דנקרא רשע כי למה מחזר על זאת שנטלה חזרו חזירו יך ויחזר במקום אחר אבל אם הייתה המכרה דהפקר ליכא איסור שאם לא זכה בזאת לא ימלא אחרת ומיאו קשה מהיחא דפיקר לא יפסור (ב"ב דף ק"א) דקאמר התם מרמיין מן הדג כמלא ריית הדג אע"פ שהוא של הפקר וגרחה דהתם הייט טעמא מפני שהוא יורד לאומנתו כי היא דקאמר התם (ס"ט) האי בר מזבאה דלוקי רימיא וחלחא בר מזבאה ואוקי כהדיה מלי לעבדי עליה דקאמר ליה דקא פסקת לחיותי ועוד אומר רבינו מאיר אבוי של ר"ח דמיירי דגם מה שכן דרך היינים להסיס בזמלוות דג מה אודניס מתחלפסיס שם כביב אוחזי הדג וכיון שזה פירש מזבוחו תמילה וע"י מעשה שפירש זה מתחלפסיס שם כביב ודאי אם היה חזרו פורש היה כאלו גזול לו ויכול לומר לו תוכל לעשות כן במקום אחר ומכאן נראה למר"ר יתכן שאכור מלמוד להשכיר עלמו לבעל הבית שיש לו מלמד אחר צביתו כל זמן שהמלמד צביתו שמאחר שהוא שכיר שם יך המלמד במקום אחר להשכיר שם אם לא שואמר בע"כ דלין רלוטו לעבד המלמד סגו אבל אם שכר בע"כ מלמוד עלמו ואינו יכול לומר לו הפסדו לך ושכר מלמוד אחר דעמיה ליה לך רלוטו אלא ליה שחרי כמדומה לי שזה ילמוד בני יפה ממלמד אחר :

[לעיל מה: זכ"ל]

[הוספת דימוס פ"ד]

הנהגות הב"ח
(ה) כפ' באהל רלוטו
הוא לר' כ"ו וכו'
ליה נמק :

כ"ב יג : [מגילה ס"ח
חולין מ"ד]

גדריס כתי: כבודות מתי.
[כבודות איחא נחעבלי
פכ"י שאני כתיב וכו'
גדריס]

גיטין ג' : [גדריס כ"ט]
מפורשת כפ' האשה לאו מידי הוא :
מעט אשה : ליה האשה לאו מידי הוא :
מעת אשה : ליה האשה לאו מידי הוא :
וגלגו כלים דאמר דהכל שחטין (חולין דף כה.) כל שחטין לשוף לשבן ולגרי וזמרה התם דלכתי חסרון מלאכה הוא וטוהרים ואם חישב עליה שלא לשוף ושלח לשבן הביתו ומשכנה זו ליה גמר מלאכה מחלו ולכתי : **ומי עליו** **מעומא** : חלשקולה : **מלך בעני** **מעט** : שיעשה בה מעשה לקלקל ששכרם או יקדש **מן** עד שלא יקבלו טומאה א"ן עלוין מתורת קבלת טומאה שירדו במחשבה זו אלא בשגגה מעשה עד שיחמיל לשוף לשבן ולגרי :

הנהגות אורח פירו: רשע . שיוור לחיי חברו : קמייתא . ראשונה שלא קניתי מעולם ואם אסכרנה אינו סיסן טוב : ארעא דרבנן . הפקר לזמרים : מהו . דין אלו הקדושין : ואע"פ שנאכלו כל הפסות . הוך שלשים אמי ריבוי יום וכו' בעי לפיחל הני קדושין לתתו למעת בעולם אפי' מקדשת : לא לפילה דיניה מקדשת ולא לפקדון שאם אין בפקדון שיה פורשה בעין אינה מקדשת . מלה לזבוא נתינה ולא דידה דיה ולא ירב לה מידי . וחורה כה הוך שלשים יום שאמרה בפני שנים או אפשי בקדושין . אבל אם פת הוא או היא הוך ל' יום פשיטא שלא נגמרו הקדושין ואינה וקדק לביס והוא סותר בקדושה . אי דבר דהשאת ומכפל רדמי הקדושין ואיכא מעשה דנתנת מעות לשהה הכל תלוי בדבריה ודבריה הוא חשוב :

הא טעמ' אה"ע סימן ל"ב סעיף י :

ו ב מ"י פ"ז מהלכות מביה ס"ל י"א סמך עשין פ"ב טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ב :

ז ב מ"י ס"ט טעמ' מהל' אה"ע ס"ל י"ו טעמ' אה"ע ס"ל ר"ל סעיף א :

ח ד מ"י פ"ב מהל' אה"ע ס"ל י"ז טעמ' אה"ע ס"ל ר"ל סעיף א :

ט ה מ"י פ"ז מהל' אה"ע ס"ל כ"א סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן מ סעיף א :

יב ט מ"י פ"ח מהל' כלום הלכה י :

[נספח מהדור סימן
מספרי אורח רב עמ"ס]

יג מ"י פ"ד מהלכות חומות ס"ל ט טעמ' אה"ע י"ד סימן ט"א סעיף לו :

יד ה מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טו ז מ"י פ"ב מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :

טז ח מ"י פ"ז מהלכות נישואין ס"ל ט סמך עשין מה טעמ' אה"ע סימן קכ"ט סעיף ט :